

sikringen blev i Virkeligheden dyrere, betydeligt dyrere end i de større Selskaber, og navnlig betydeligt dyrere, end den var i Statsanstalten for Livsforsikring.

Dette var for os en Grund til at søge, om man ikke kunde finde en Vej, ad hvilken Arbejderne kunde faa Del i Livsforsikringens Goder saaledes, at de kunde indbetale Præmierne ugevis, uden at disse derfor behøvede at fordyres, i hvert Fald ikke i saa væsentlig Grad, som sket var ved de andre Selskaber. Vi søgte da at danne et Arbejdernes Livsforsikringsselskab som selvstændigt Selskab, idet vi mente, at vi kunde spare en betydelig Del af de Administrationsomkostninger, de andre Selskaber nødvendigvis maatte bruge for at kunne opkræve de smaa Præmier. Vi have jo nemlig et betydeligt Apparat i saa Henseende. Baade i Sygekasserne og i Fagforeningerne møde Arbejderne ugentlig og indbetale deres Penge, og igennem denne Inkassation kunde man tillige indkassere de ugentlige Præmier for Livsforsikringen, og derigennem kunde man spare en betydelig Sum i Administrationsudgifter.

Vi forsøgte da at slaa ind paa denne Vej og arbejdede en længere Tid paa at danne et saadant Selskab; men for at kunne danne et Livsforsikringsselskab er det jo ikke nok, at man organiserer og indretter det saa praktisk som muligt med Hensyn til Indbetalingen og alt, hvad dertil hører. Der hører til et Livsforsikringsselskab tillige en betydelig større Garanti, end Tilfældet f. Eks. er i Sygekasser og andre Forsikringskasser, og der skulde altsaa tilvejebringes en meget stor Sum, før man kunde sige, at den fornødne Sikkerhed var til Stede. Denne Sum var det meget vanskeligt at skaffe, og de Forsøg, man paa forskellig Maade gjorde paa at skaffe denne Sum til Veje, mislykkedes, saa vi til sidst maatte opgive Arbejdet paa dette Omraade.

Men saa faldt den Tanke os ind, om man ikke kunde danne en Kombination mellem et saadant Selskab, dannet af Arbejderne selv, og Statsanstalten for Livsforsikring. Da denne Tanke var kommen op, henvendte vi os straks til Statsanstalten for Livsforsikring for at søge at skabe en Forbindelse med denne paa den Maade, at vi opkrævede Præmierne ugentlig og

indbetalte dem til Statsanstalten paa den Maade, denne ifølge sine Love kræver Præmierne indbetalte. Vi henvendte os altsaa til Statsanstalten for Livsforsikring, og paa Arbejdernes Livsforsikringsselskabs Vegne maa jeg her udtale en hjertelig Tak til Embedsmændene i Statsanstalten for Livsforsikring, som have vist en stor Elskværdighed og overordentlig stor Hjælpsomhed med at faa Forbindelsen bragt i Stand. Det var jo nemlig ikke saa ganske let, thi dertil hører meget omfattende Beregninger, og Embedsmændene i Statsanstalten hjalp os med alt muligt, baade med at opstille de Beregninger, som vare nødvendige, for at vi kunde opkræve Bidragene ugentlig og dog alligevel sætte dem saa lavt, som det paa nogen Maade kunde være muligt, og ogsaa med at bygge de Systemer, hvorefter vi kunde danne Forbindelsen mellem Arbejdernes Livsforsikringsselskab og Statsanstalten. Vi skyldte dem derfor en hjertelig Tak for den Virksomhed, de der have udfoldet.

Forbindelsen kom altsaa i Stand, og nu er det faktisk saaledes, at Arbejdernes Livsforsikringsselskab i Virkeligheden er en Inkassator for Statsanstalten. Vi modtage Præmierne og betale dem straks ind i Statsanstalten. Saa snart en Person er livsforsikret i Arbejdernes Livsforsikringsselskab og antagen af Statsanstalten, er han straks forsikret i denne. Vi have den Fordel, at vi opkræve Præmien ugentlig og beregne et saadant Minimum af Administrationsomkostninger, at Forhøjelsen bliver ganske ringe. Hvert Halvaar indbetale vi i Statsanstalten, og der opnaas derved de billige Vilkaar, som denne byder for halvaarlige Indbetalinger.

Det er en Pligt, som Selskabet har, at alle de forsikrede skulle genforsikres i Statsanstalten. For at vi skulle kunne gøre det saa billigt som muligt, maa alt regnes meget nøje ud, men saa er ogsaa Stempelfrihed nødvendig. Vi glemte ingenlunde dette Spørgsmaal, da vi talte med Statsanstalten; i Virkeligheden ere de forsikrede jo forsikrede i denne; vi ere kun Inkassatorer, men vi maa dog have særlige Policer. Formaliter er det jo ikke Statsanstalten, selv om det realiter er den, de paagældende ere forsikrede i. Statsanstaltens Embedsmænd gik dog ud fra, at vore